

ANATOMIA HUMANA

FORÇA I DESTRESA
A LA MÀ INFANTIL

Jorge Bello



Especialistes britànics ens alerten sobre un fet que ja sospitàvem: la mà infantil comença l'escola amb menys menys força i menys destresa, i això complica les coses, i ens preocupa.

Efectivament, comparant amb deu anys enrere, aquests professionals de la infància observen que els fets d'ara comencen l'escolarització amb menys habilitat que abans per agafar un llapis.

Observen que n'hi ha que no tenen prou força a la mà per ben agafar un llapis, ni prou destresa per començar a fer dibuixos, i lletres més tard. No tenen cap malaltia, però, en absolut.

El que no tenen és l'antecedent d'haver fet prou feines amb les mans, d'haver jugat prou amb les mans. El joc amb les mans és més important del que sembla, perquè permet que el fet desenvolupi, a poc a poc i sense adonar-se'n, la força, la destresa, les habilitats manuals que necessita.

♦OBSERVEN que cada any hi ha més fets que tenen dificultat per agafar el llapis i començar a fer gargots. No saben fer gargots perquè mai n'ha fet, o perquè n'han fet pocs ja que a casa feien servir més la molt suau tecnologia tàctil del mòbil i la tableta, que no pas joguines segons l'edat, i jocs amb les mans.

Tot i que tothom sap prou bé que el bebè i el fet petit necessiten jugar i relacionar-se per desenvolupar-se correctament, tant del cos com del cap, prou que es veu que hi ha pares i mares que li ofereixen els dibuixos del mòbil al bebè, o els de la tableta al fet grandet, per tal que es quedi quiet i no molesti. Trobo que això és trist.

Passar l'estona de manera habitual amb el mòbil o la tableta no permet desenvolupar prou bé la delicada i molt precisa musculatura de la mà, perquè aquestes joguines electròniques només



Força i destresa només són el resultat d'unes pràctiques ben divertides i prou repetides



demanen de fer tocs molts suaus per provocar molt d'efecte. Per tant, aquí no cal ni destresa ni força a les mans, i aquestes mans per tant no fan les pràctiques que han de fer per sortir-se'n.

Sense entrenament, sense exercici, sen-

se pràctica, tots ho sabem, no hi ha prou desenvolupament muscular, i per tant no hi ha prou habilitat o destresa. El fet petit ha d'agafar coses amb les mans, que siguin segures, adequades per a cada edat. Objectes de mides diverses, de textures diverses, de pes divers, de formes diverses.

♦AQUESTA DIVERSITAT fa que la mà desenvolupi prou força muscular i prou destresa. El fet aprèn d'aquesta manera a fer servir força i destresa proporcionades a les circumstàncies, és a dir, segons l'objectiu de cada moment, ni poc ni massa.

La condició tàctil del mòbil i de la tableta, per contra, no ajuden a desenvolupar força i destresa perquè només es tracta de tocar ben suau per aconseguir un gran efecte. S'hi toca poc per obtenir molt.

Un fet ha d'exercitar els peus i les cames, braços i mans, i la rutina del bon dormir i del bon menjar, i l'expressió dels sentiments i del pensament; desenvolupament psicomotri i intel·lectual. I als adults ens pertoca d'oferir-los les oportunitats per fer aquests exercicis.

Serà millor, sempre serà millor, dedicar-li estones per xerrar, per cantar, per jugar amb les mans, córrer, dibuixar, tallar, rompre.

A més es diu que massa hores de pantalla i pantalleta tenen relació amb problemes amb la son, amb el menjar, amb els ulls, amb el desenvolupament de la parla.

Aquest advertiment sobre l'ús massa precoç de la tecnologia tàctil com a causa probable de l'insuficient desenvolupament de la força i la destresa de la mà infantil, procedeix d'especialistes del NHS, National Health Service.

És l'entitat oficial de salut de la Gran Bretanya. Encara que rep crítiques perquè afronta problemes similars als d'Espanya, el NHS ofereix un bon servei d'atenció primària, diferent de la nostra, entre d'altres bons serveis de salut.

www.bello.cat / jordibell@gmail.com

LA EÑE

NIÑOS POR
LA PATRIA

Gabriel Ferret



Cuando lo excepcional adquiere visos de normalidad, quizás conviene empezar a preocuparse. Y lamentablemente eso es algo que está ocurriendo prácticamnte a diario en este estafalario país. Me refiero aquí a una reciente información aparecida en un diario de tirada nacional y que pertenece a la categoría de las que te obligan a mirar repetidamente el calendario para confirmar que el día en curso no es un 28 de diciembre. Resulta que un acuerdo entre los ministerios de Educación y Defensa, de diciembre del año 2015, aún en fase de borrador, culminaría en un proyecto cuyo objetivo sería fomentar «la cultura y la conciencia de defensa» entre los escolares de Primaria (6-12 años), entre cuyo temario se incluiría. El borrador, aún pendiente de algún retoque final, consta de diez temas que vale la pena detallar: los niños tendrán que aprender, entre otros himnos, «La Banderita» (ya saben, «tú eres roja, tú eres gualda»), aprenderán a hacer pins de la rojigualda, también a crear carteles españoles, a hacer desfiles de plastilinas e incluso a jugar al toque de diana.

El proyecto incluye igualmente temas como la estructura de las Fuerzas Armadas, con mención especial a la Policía Nacional, la Guardia Civil, etc, etc. Tan singular contenido castrense no formará parte de ninguna asignatura obligatoria, aunque sí podría incluirse en la asignatura alternativa a Religión. Otra utilidad del proyecto consistiría en 'semanas temáticas' que versarían sobre las Fuerzas Armadas o que apoyen el contenido de la asignatura de Valores. ¡Cielos! Si se me permite, sugiero como título del proyecto, 'Niños por la patria'. ¡Cuán hondo, qué bonito!

Una distinció
necessària

■ Davant el fet ocorregut el passat dia 7 de març a Es Mercadal, en el que es va fer entrega de les Creus al Mèrit Policial amb distintiu Blanc, des de l'Ajuntament de Sant Lluís volem expressar el nostre suport a les persones, que mereixen rebre el guardó i no el van rebre. Recordam que aquest distintiu reconeix una trajectòria com a Policia Local durant 30 anys.

Ens solidaritzam amb totes elles, i especialment a la treballadora d'aquest ajuntament Ana M. Llabrés, policia local de Sant Lluís actualment en 2a activitat exercint les tasques d'administrativa del mateix cos.

Cal posar en coneixement de la ciutadania que la proposta dels candidats a ser condecorats es decideix en una comissió formada pels caps de la Policia Lo-

Cartas
de los
lectores

cal on també hi són presents tècnics de la Direcció General d'Interior del Govern de les Illes Balears. Aquesta comissió, un cop emet el seu informe en el qual proposen condecorar a determinades persones dels diferents cossos policials de Menorca, el remet a l'ISPIB (Institut de Seguretat Pública de les Illes Balears) i és aquest organisme el qui requereix a la batlia de cada municipi un informe positiu de la persona proposada per la comissió.

Des de l'Ajuntament de Sant Lluís, pensam que l'error, per part de la comissió i la conselle-

ria, ha estat a l'hora d'interpretar els articles que determinen quines situacions són les mereixedores de ser condecorades, i en cap cas hi ha hagut un intent conscient d'excloure a determinades policies, en aquest cas a dones en situació de 2a activitat.

Per tots aquests motius anteriorment exposats des de l'Ajuntament de Sant Lluís instam al Govern balear a esmenar aquesta errada i a reconèixer públicament el mèrit de les policies excloses en aquesta primera gala d'entrega.

EQUIP DE GOVERN DE
L'AJUNTAMENT
• SANT LLUÍS

El futbol no és el
problema

■ Aquestes darreres setmanes hem assistit a l'escenari d'actes molt greus en camps de futbol:

incidents a Bilbao, un president que envaeix un camp de futbol a Grècia amb una pistola a la carutxera, agressions d'ultra a jugadors del propi equip a Londres, amenaces de mort a Hamburg.

La reacció més fàcil és culpar al futbol, com a fenomen que transforma a les persones en monstres, però el problema no s'ha de cercar en el futbol.

El problema segurament és una societat sense valors. Al futbol i a la vida pesa més el diner, la fama i la supèrbia que l'esforç, el respecte i la humilitat.

En el meu entorn cada dia veig gent que deixa la merda de la seva mascota al carrer, que tira les llosgues al terra, que condueix i no posa intermitents en cap maniobra, que empra paraulotes per comunicar-se, que cobra un sou i no fa feina amb il·lusió i responsabilitat, que no demana les coses per favor, etc...

Si no corregim açò, segurament aquestes persones entraran en un camp de futbol, una zona de barra lliure de la mala educació, i provocaran incidents i ens donaran un disgust que veurem no per la tele sinó a casa nostra.

Per açò, ens hem de preocupar del nostre entorn, dels nostres fills, dels nostres alumnes tots aquells que som mestres, entrenadors i educadors per influir en el nostre entorn.

Així aconseguirem que els nostres joves arribin a adults que quan entrin en un camp de futbol es comportin com a persones i no com a monstres.

Si fem tots açò segurament no aturarem aquests barbaritats, però ens ajudarà a no caure en el desànim i a millorar les coses a ca nostra.

PERE CALAFAT PONSETÍ
• CIUTADELLA